

Arrest

**nr. 114 268 van 22 november 2013
in de zaak X**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TRUYERS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap te bezitten van Afghanistan en van Pashtoun origine te zijn. U beweert afkomstig te zijn uit het dorp Laghmanay in het district Tagab van de provincie Kapisa.

Uw oom was een talib. Op een zeker moment vroeg hij u om hem en zijn talibangroep eten te bezorgen. U hebt dit ongeveer 4 maanden gedaan. Daarna vroeg hij uw vader om u met hen te laten meegaan om voor hen te werken. U wilde dit niet. Uw vader en uw oom kregen daarop ruzie en uw vader werd geslagen door uw oom. Uw oom zette uw vader onder druk. U ging uiteindelijk met hem mee en zou gedurende drie maanden bij uw oom en zijn talibangroep gebleven zijn. Op een dag vroeg uw oom u om een zelfmoordaanslag te plegen. U weigerde eerst maar ging uiteindelijk akkoord. Uw oom gaf aan dat hij u een week later zou ophalen van de madrassa, u een vest met explosieven zou geven

en u zou tonen waar u de aanslag zou moeten plegen. U bracht uw ouders op de hoogte. Uw vader gaf aan dat u niet meer naar de madrassa mocht gaan en liet u naar Kabul brengen.

U verliet Afghanistan in de 3de of de 4de maand 1390. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. U kwam in België aan op 1 juni 2011 en diende een asielaanvraag in op 6 juni 2011.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara neer.

B. Motivering

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara neer.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw gehoor op het CGVS feiten aanhaalt die u eerder niet hebt weergegeven. Zo stelde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat u uw oom en zijn talibangroep, verschillende maanden geholpen hebt (CGVS, p. 10). In de vragenlijst van het CGVS maakte u hiervan geen melding (vragenlijst). Integendeel, in de vragenlijst stelde u uitdrukkelijk dat u nooit hebt gereageerd op de vragen van uw familieleden die taliban waren om met hen mee te werken (vragenlijst, vraag 5). In de vragenlijst maakte u evenmin melding van het gegeven dat uw oom u vroeg om een zelfmoordaanslag te plegen (CGVS, p. 11). Ook maakte u er de minste melding van de ruzie tussen uw oom en uw vader en/of van het feit dat uw vader geslagen werd door uw oom (CGVS, p. 12). Als u met deze bevindingen werd geconfronteerd stelde u dat u het bij de DVZ kort moest houden, dat deze omissies te maken hebben met de tolk die deze feiten misschien niet of niet correct heeft vertaald en u er steeds op heeft gewezen het kort te houden en de details voor later te bewaren (CGVS, p. 11). Deze verklaring is niet afdoende aangezien hier bezwaarlijk over details kan gesproken worden en aangezien u eerder in het gesprek uitdrukkelijk stelde dat dat uw gehoor op de DVZ goed was verlopen en dat u er alle elementen die geleid hebben tot uw vertrek heeft kunnen aanhalen (CGVS, p. 2, 3). Van iemand die daadwerkelijk deze feiten zou hebben meegemaakt, kan verwacht worden dat hij die onmiddellijk op correcte en consistente manier weergeeft. Hoewel u tijdens uw gehoor voor het CGVS aangaf.

Voorts moet worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw oom en zijn talibangroep weinig concreet en aannemelijk zijn. Van iemand die daadwerkelijk gedurende enkele maanden zou hebben gewerkt met een groep taliban kan redelijkerwijze verwacht worden meer te kunnen weten/vertellen. Zo kon u de naam van geen enkel lid van de talibangroep van uw oom opgeven. Nochtans zou u uw oom en zijn talibangroep een aantal maanden eten zou hebben bezorgd (CGVS, p. 18). Verder wist u niets te vertellen over de activiteiten en successen van de taliban in de regio, de rekrutering door de taliban en de opleiding of training van rekruten bij de Taliban (CGVS, p. 15, 16, 17). Gezien uw oom wilde dat u zich aansloot bij de Taliban is het ook weinig aannemelijk dat hij u om u te overtuigen niets hierover meer zou verteld hebben. Ook het feit dat u zonder kennis en zonder voorbereiding een zelfmoordaanslag moest plegen roept ernstige vragen op (CGVS, p. 13). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zowel mentaal als fysisch zou worden voorbereid voor een dergelijke opdracht. Informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt bevestigt dit overigens. Er wordt gesproken over jarenlange indoctrinatie - in hoofdzakelijk Pakistaanse madrassas - waarbij een aantal jongeren na een tijd worden geselecteerd om speciale klassen te volgen. Na drie tot vier jaar zouden die jongeren dan klaar zijn voor een zelfmoordaanslag. Deze informatie spreekt dus van een doorgedreven en langdurige opleiding tot zelfmoordterrorist, wat niet strookt met uw verklaringen.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u beweerde niet te weten of de Taliban na uw vertrek al dan niet nog bij u thuis zouden zijn geweest (CGVS, p. 5). U verklaarde zelfs uitdrukkelijk dat u de laatste vijf maanden geen contact meer zou hebben gehad met uw familie (CGVS, p. 5). U gaf als verklaring hiervoor aan dat uw vader geen telefoon heeft en hij u moet contacteren met de telefoon van een andere persoon die hij niet zo goed kan gebruiken (CGVS, p. 5 en 15). Zelfs indien wordt rekening gehouden met het feit dat er geen directe telefoonverbinding was, dient te worden opgemerkt dat het feit dat u zich niet of nauwelijks informeerde naar eventuele gebeurtenissen na uw vertrek getuigt van een desinteresse in uw asielaanvraag en tevens afbreuk doet aan de ernst en waarachtigheid van uw verklaringen. .

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend. De door u neergelegde taskara wijzigt hieraan niets. Documenten hebben immers enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uw taskara is slechts een bewijs van uw identiteit. Dit stuk werpt geen ander licht op uw asielrelaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw herkomst dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat u voor de DVZ voorhiel afkomstig te zijn uit de wijk Shokhi in Kapisa stad, district Mahmud Raqi van de provincie Kapisa. U stelde dat u hier altijd zou verbleven hebben en dat ook hier uw ouders nog hun adres hadden (DVZ vragen 9 en 13). Tijdens uw gehoor op het CGVS gaf u afkomstig te zijn uit het dorp Lagmmanay in het district Tagab van de provincie Kapisa (CGVS, p. 3 en 5). Bij confrontatie hiermee, stelde u dat het misschien de fout van de tolk was. U gaf aan dat jullie gronden hebben in het district Mahmud Raqi en dat de tolk dit vertaald zou hebben als uw woonplaats (CGVS, p. 3). Als u echter wordt gewezen op het feit dat u op de DVZ stelde dat de verblijfplaats van uw ouders in Mahmud Raqi is, zei u steeds te hebben hebt verklaard uit Tagab te komen. U beweerde hierbij dat op de DVZ werd gezegd dat details tijdens het interview op het CGVS zouden besproken worden (CGVS, p. 3). In dit verband kan worden opgemerkt dat deze discrepantie niet echt een detail betreft en tolken enkel vertalen wat door asielzoekers wordt aangereikt. Bovendien blijkt dat u het gehoorverslag zoals het werd genoteerd hebt aanvaard en als dusdanig hebt ondertekend. Er dient gesteld worden dat deze plotse en niet verklaarbare wijziging van uw plaats van herkomst uw geloofwaardigheid ondermijnt.

Wat betreft uw herkomst uit het district Tagab van de provincie Kapisa dient verder te worden gesteld dat dit op zich niet volstaat om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Er moet worden opgemerkt dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u zich niet elders in uw land van herkomst zou kunnen vestigen om de algemene situatie in het district Tagab te ontlopen. Er dient te worden vastgesteld dat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat u zich in hoofdstad Kaboel kan vestigen.

Gevraagd naar eventuele bezwaren tegen een vestiging in Kaboel gaf u aan dat u daar niet kan overleven omdat u er niemand hebt en verwees u naar de problemen die u in uw regio van herkomst kende (CGVS, 19 juni 2013, p. 18). Aangezien er in het kader van uw asielerzoek geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen kan er ook niet worden gesteld dat zij een ernstig bezwaar tegen een hervestiging in Kaboel zouden uitmaken. Bovendien, volgens het UNHCR vervalt voor mannelijke alleenstaanden de nood aan traditionele beschermingsmechanismen (familie-, clan- en stamverbanden) indien zij zich kunnen vestigen in stedelijke gebieden die onder regeringscontrole staan en over voldoende infrastructuur beschikken (Eligibility Guidelines UNHCR). U bent een alleenstaande, gezonde jonge man en u bent afkomstig uit een welstellende familie. Uw familie bezit een aantal boomgaarden met granaatappels alsook een aantal landbouwgronden waarop vijf of zes arbeiders werken (CGVS, 19 juni 2013 p. 6). Voorts dient te worden opgemerkt dat u voldoende zelfstandig was om naar Europa te reizen en u in een vreemde gemeenschap te vestigen, waarmee u aantoonde dat het voor u niet onmogelijk of onredelijk is om u elders te vestigen. Wat betreft de veiligheidssituatie in Kabul dient verwezen te worden naar onderstaande appreciatie.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. UNHCR oordeelt dat in het licht van de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan en de toename van het aantal burgerslachtoffers, de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijks nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, dienen de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te zijn ontvlucht omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht te worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de vroegere verblijfplaats. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kaboel aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kabul goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de hoofdstad Kaboel "complexe, high-profile" aanslagen voorkomen doch geen "open combat" wordt gevoerd. Vanaf 2010 stelde ANSO (Afghan NGO Safety Office) dat er een afname was van het geweld in de stad. De veiligheid in de stad gaat er de laatste jaren jaar na jaar op vooruit (zie aan administratief dossier toegevoegde Subject Related Briefings "Afghanistan - Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict" van 22 maart 2013 en "Afghanistan – Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse"

van 21 maart 2013). De stad kende in de onderzochte periode een aantal aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afghaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kaboel ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afghaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert. Het geweld in de hoofdstad Kaboell is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Waar verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat informatie waarover zij beschikt bevestigt dat van verzoekende partij verwacht kan worden dat zij zowel mentaal als fysisch zou worden voorbereid op het plegen van een zelfmoordaanslag, daar deze informatie spreekt van een doorgedreven en langdurige opleiding tot zelfmoordterrorist, stelt de Raad vast dat de desbetreffende informatie waarop verwerende partij zich steunt ontbreekt in het administratief dossier. Derhalve betreft het een blote bewering die door verwerende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. Gezien het ontbreken van deze informatie, is het voor de Raad onmogelijk na te gaan of het aannemelijk is dat verzoekende partij zonder kennis en zonder voorbereiding gevraagd is een zelfmoordaanslag te plegen. Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 juli 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,
mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT